

לאחר שסולק כל זכר לריח ריפיון

עם ריחה המתוק של משמעת שבועות ונדרים,¹

לו כל הנודדים ידיפו בושמו של נוהג נכון,

מכח ברכת שמחתן של אסיפות הנעלים.²

לאחר שסולקו ריחות הרע והמעשים השפלים,

עם ניחוחן הטוב של פעולות טהורות [העולות מ]עשר המידות,

לו הכלי ותוכנו, בלי יוצא מן הכלל, ייהנו מנוחות ומנחת,

מעוצמת שמחתם של האלים והנאגות הלבנים.³

לאחר שסולקו הריחות של קנאה וזדון,

על ידי טיהורם בניחוח כוונה נעלה,⁴

לו כל אל אזורי, כל אדון אדמה ומקום,

יספגו בריחן הנפלא של אהבה וחמלה.

כל מה שנאסף בחדווה ונחישות-נלהבת -

טהור שעלה ממצבור של גורמים טהורים -

לו מנחות הסאנג הנרחבות – קטורות והטוב שבאוכל,

יספקו עד אחרונה את הפרטות שכאן מתאספים.

מכח כל זה הרעיפו עלינו

אי-פגיעה באדם, בממון ומקנה,

צמיחה ושגשוג בטוב שבשפע,

והסידהי להשגת כל מטרות הדהרמה!⁵

מלים אלו נאמרו ישירות ע"י [השאמאר החמישי, קונצ'וק ינלאק, 1525-1583], זה שהפציע כתלמידו העיקרי של יודע-הכל, קונצ'וק שאקיה צ'וק המהולל – מהותו של נאטש'ווארה וג'רהדהארה.

תורגם ע"י ליהי סלע (2017), גרסה שניה (2019) מתוך תרגומה לאנגלית של ארי קייב (2009), המקור הטיבטי והערות נוספות שניתנו ע"י ארי קייב לתרגום הנוכחי.

הטקסט מיועד להפצה חופשית. כל הזכויות שמורות.

¹ "שבועה" מתייחסת להתחייבויות במרכבות הנמוכות ו"סמאיה" מתייחסת לנדרים של מרכבת הטנטרה (ארי קייב).

² הניגוד שבין "ריפיון" ל"משמעת" יכול להיות מתורגם גם כניגוד בין התרופפות בהתנהגות, להתנהגות מוסרית.

³ האלים והנאגות שבצד הטוב.

⁴ מילולית: כוונה נעלה ושלמה או כוונה נעלה וטהורה.

⁵ מילולית: כל המטרות התואמות את הדהרמה.